

tvoga glasa! Obećao si nam, Hriste, nevarljivo da ćeš s nama biti do svršetka vjekova. Mi vjerni imajući ga kao tvrdu nadu radujemo se.

O velika i presveta Pasho, Hriste, o Mudrosti i Riječi Božja i Moći! Daj nam da budemo zaista dionici tvoji u danu bez suto na tvojega kraljevstva.

II III III III

UZ NOVE RUBRIKE

USKRSNO DOBA Nitko valjda više ne dije li crkvenu godinu na tri dijela: božićno, uskrsno i duhovsko doba. A pogotovo ovo zadnje više nitko ne broji od Duhova kad taj blagdan s cijelom osminom spada u uskrsno doba. Enciklika "Mediator Dei" u toku crkvene godine ističe sedam posebnih dobi. S njom se slažu i nove rubrike, samo što br. 76. uskrsno doba dijeli u tri podrazdijela: doba Uskrsa, doba Uzašašća i osmina Duhova. To ćemo uskrsno razdoblje mi proživjeti kroz ova dva mjeseca. Kako? Jedna sama riječ kaže sve: ALELUJA. Pun ga je misal i časoslov. Nije ni važno što znači etimološki. Židovima je mogao značiti drugo, a nama je to usklik uskrsne pobjede i radosti. To je izraz našeg uvjerenja: Krist je pobijedio, i mi ćemo s njime pobijediti. U ovom smislu treba shvatiti značajne i dosta teške formulare nedjeljnih Misa po Uskrsu. A ovo doba ima i svoju pjesmu "Gloria in excelsis", kojoj na Jutrenji odgovara srodan "Te Deum". "Gloria" je započeta o Božiću, a

li joj je sav sadržaj otkupiteljski, pobjedni, uskrsni. Radi ovog razloga treba kroz uskrsno vrijeme više nego inače preko godine nastojati da celebriramo Misu od dana na kojoj ima "Gloria".

"ISPOVIJED" Malo mi smeta što je ukinuta "Ispovijed" prije Pričesti, jer sam se tada običavala sabrati i pokajati za grijeh - reče mi dobra duša. Pa imate je na početku - odgovorih. "Jest, ali mi koji put uteče". A pogotovu uteče onima koji ne dođu odmah na početak. Crkva dakle hoće da svi vjernici dođu na vrijeme i da se najprije, odmah pokaju jer Bog prima samo skrušena i čista srca. U tu su svrhu neki svećenici uveli da puk kod svake tihe Mise na početku moli glasno "Ispovijed". Dobro čine i to bi mogli svi uvesti, pogotovu kad naš Episkopat skoro propiše službeni prijevod "Ispovijedi". Molitva je to svima razumljiva, vrlo dramatična, srdačna, popraćena tjelesnim kretnjama /naklonom barem glave i udaranjem u prsa/ i crkvena. Ostatak a pologija /priznanje i obrana/ koje su nekoč bile vrlo raširene.

BLAGOSLOV IZA MISE Pisca je ovih redaka zapitao svjetovnjak: "Kako se sada i spušta blagoslov /i drugo/ u Misi iza koje slijedi procesija sa Svetotajstvom i blagoslov; zašto se ne ispušta blagoslov kod svake Mise iza koje slijedi blagoslov sa Svetotajstvom?" Teško je pogoditi sve prijedloge koje je Komisija za sastav novih rubrika imala pred sobom i zašto nije

prihvatila ovaj ako je bio iznesen. Možda nije daleko od istine slijedeći razlog: da se još više ne uvodi blagoslov sa Svetotajstvom iza Mise. To sigurno nije u duhu liturgije. Evo dokaz ili barem primjer! Kard. Lercaro napisao je životopis svoga učitelja i prijatelja, prof. J. Moglia, koga naziva "dušom liturgijske obnove u Genovi". Na str. 30-1 piše o njemu: "Misa je postala središtem njegova svećeničkog života i napose vrhunac njegovih dnevnih djelatnosti. Nije mogao shvatiti da je se na bilo koji način zapostavi drugim pobožnim vježbama ili da joj se bilo kako, pa i nesvjesno, neprikladnim dodacima umanja cijena. Stoga je uvijek bio protiv običaja, koji se tako naveliko uvukao u liturgiju, da iza tihe Mise slijedi euharistijski blagoslov. Činilo mu se da to, usprkos svih dobrih nakana, kod puka umanjuje dojam Mise, kao da ona nije dovoljna sama za se. Mislio je da ona vanjska svečanost kojom je praćen blagoslov još pomaže da uveća taj krivi sud". Poučno za one koji bez potrebe a možda i bez dozvole, hoće da Misu završe euharistijskim blagoslovom ili je čak okružuju "s dva blagoslova".

KAKO SE MOLE Nova 82. rubrika propisu
LITANIJE ? je da se kod prosnih op-
hoda više ne ponavljaju
zazivi. Dakle pjevači ili svećenik imaju
pjevati zazive a puk odgovarati: Moli za
nas i dr. To je upravo litanijski način mo-
ljenja o kojemu piše kard. Lercaro u svom

prihvatila ovaj ako je bio iznesen. Možda nije daleko od istine slijedeći razlog: da se još više ne uvodi blagoslov sa Svetotajstvom iza Mise. To sigurno nije u duhu liturgije. Evo dokaz ili barem primjer! Kard. Lercaro napisao je životopis svoga učitelja i prijatelja, prof. J. Moglia, koga naziva "dušom liturgijske obnove u Genovi". Na str. 30-1 piše o njemu: "Misa je postala središtem njegova svećeničkog života i napose vrhunac njegovih dnevnih djelatnosti. Nije mogao shvatiti da je se na bilo koji način zapostavi drugim pobožnim vježbama ili da joj se bilo kako, pa i nesviješeno, neprikladnim dodacima umanji cijena. Stoga je uvijek bio protiv običaja, koji se tako naveliko uvukao u liturgiju, da iza tihe Mise slijedi euharistijski blagoslov. Činilo mu se da to, usprkos svih dobrih nakana, kod puka umanjuje dojam Mise, kao da ona nije dovoljna sama za se. Misli o je da ona vanjska svečanost kojom je popraćen blagoslov još pomaže da uveća taj krivi sud". Poučno za one koji bez potrebe, a možda i bez dozvole, hoće da Misu završe euharistijskim blagoslovom ili je čak okružuju "s dva blagoslova".

KAKO SE MOLE Nova 82. rubrika propisu
LITANIJE ? je da se kod prosnih op-
hoda više ne ponavljaju
zazivi. Dakle pjevači ili svećenik imaju
pjevati zazive a puk odgovarati: Moli za
nas i dr. To je upravo litanijski način moljenja o kojemu piše kard. Lercaro u svom

"Piccolo dizionario liturgico" /što ga kao i prije spomenuti životopis, može svatko dobiti gratis ako zamoli: Centro di azione liturgica, Via Serra 6b, Genova/: "Lak i pučki način liturgijskog moljenja kad je đakon ili lektor nabrajao niz nakana na koje je puk odgovarao kratkim zazivima: Kyrie eleison, Domine miserere, Te rogamus audi nos... Običaj, nastao na istoku u 4. st., proširio se u sve istočne i zapadne liturgije". Tako bi se uvijek trebale moliti i pjevati sve litanije, a ne da svi vjernici u crkvi pjevaju i zazive i odgovore, kako se često čuje. A još je manje prikladno da samo zbor pjeva zazive i odgovore. Još je gora zloporaba da se u tom slučaju ispuštaju neki odgovori. Kan. 934 §2: "Oprost posve prestaje radi bilo kojeg dodatka, ispuštanja ili umetka /u molitve s oprostom/".

"DOMINE EXAUDI" Neki se pokojni kanonik znao u šali tužiti: "Poslije Sedamdesetnice u koru mi se koji put zaleti Aleluja, a kad se posve naučim na Laus tibi, eto ti Uskrsa". Bit će da i nama, kad molimo sami, prije ili poslije molitve u časoslovu zna uteći: Dominus vobiscum. Na učit ćemo se i to, ali i dajmo tom zazivu pun njegov smisao. I sada kao i prije molim glavnu molitvu dana u ime vjernika, u ime Crkve, pa je ostala u njoj ne samo množina već i poziv: Oremus! Mogla je slobodno ostati i želja: Dominus vobiscum, ali je taj po zdrav ukinut jer nam nema tko odgovoriti: Et cum spiritu tuo. Ne žalimo, kad je Crkva na

šla vrlo zgodnu zamjenu. Moja molitva treba da prodre oblake i da bude uslišana. Sva-ka, a osobito liturgijska molitva kojom se posvećuje i pomaže cijela Crkva. Molitva je razgovor ljudi s Bogom, pa kad nema oko mene ljudi, odmah se obratim k Bogu. Dakle prije i poslije glavne molitve vrlo je prikladno da uskliknem: "Gospode, usliši molitvu moju! I vapaj moj k tebi da dođe!" Tako jednostavno, a tako sadržajno! Ljepše ne mogu nijednu molitvu ni početi ni završiti.

=====

PAPINE NAKANE ZA APOSTOLAT MOLITVE

Travanj: Da bi se nestašici svećenstva uspješno doskočilo revnom pomoću koju Katolička akcija i ostala udruženja svjetovnjaka pružaju hijerarhijskom apostolatu. - Da bi se misijska zvanja postojano unapređivala među vjernicima.

Svibanj: Da bi po sili Duha Svetoga došao kraju indiferentizam u vjerskim stvarima. - Da marljivo obskrbi vjerski odgoj svjetovnjaka za apostolat u misijama.

LITURGIJSKI KALENDAR

Travanj:

1. Lj VELIKA SUBOTA /1r/. Dan najveće žalosti. Aliturgijski dan, tj. dan u kojem nema euharistijske službe Božje.
 - U noći od subote na nedjelju najvažni